

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil lige allerførst benytte lejligheden til at sige til hr. Steen Gade, at sådan som jeg hørte hr. Steen Gades forskellige indlæg, så gik det ud på, at det, regeringen skulle præsentere, var et tilbud, som SF ikke kunne sige nej til, og det synes jeg da er værd at skrive sig bag øret, at det er det, opgaven går ud på.

Nå, men på det her sene tidspunkt skal jeg jo så også holde ordførertalen for Det Radikale Venstre, og jeg vil godt sige, at det, det går ud på, er selvfølgelig at sige til regeringen: Hvad skal de danske forhandlere stille mod i den sidste fase af regeringskonferencen, og hvad skal de have med hjem?

Statsministeren nævnte i sin besvarelse, at regeringskonferencen vil gå over i historien, fordi den vil lægge grunden til et nyt og større EU. Men statsministeren sagde også, at den ville gå over i historien, hvis den mislykkedes. Jeg vil godt dvæle lidt ved dette scenario.

Hvis ikke det lykkes at blive enige om en traktat, der gør det muligt at optage de mange ansøgerlande fra de nye demokratier i Europa, er de nuværende medlemslandes skyld og skam total. Eftertiden vil dømme os hårdt, vore efterkommere vil stille spørgsmålene: Hvorfor måtte de andre lande ikke være med, var det virkelig nødvendigt for jer at lukke jer inde i jeres velhaverreservat? Var det virkelig nødvendigt at give de nye demokratier en kold skulder, efter at de under store afsavn med mange menneskelige omkostninger har frigjort sig fra årtiers diktatur?

Derfor vil jeg gerne sige til regeringen, at uanset hvilke fremskridt den nye traktat vil kunne fremvise på de traditionelle områder som åbenhed, miljøforhold, forbrugerbeskyttelse, bekæmpelse af svig osv. osv., hjælper det efter radikal opfattelse ikke meget, hvis traktaten ikke bliver konstrueret sådan, at en udvidelse med et betragteligt antal nye medlemslande er mulig.

Vi må ikke sende det signal til ansøgerlandene, at vi såmænd godt kan optage 2-3 nye medlemmer, men så må vi desværre sige stop, for så bliver det for u håndterligt, og så må vi have en ny regeringskonference, der tager flere år, hvor intet kan ske.

Traktaten skal med andre ord være sådan, at den bliver til at vokse i, og det mener jeg skal tages bogstaveligt: en traktat til at vokse i. Det er de nuværende medlemslandes og herunder også Danmarks ansvar, at dette sker. Derfor er

det fremsatte dagsordensforslag formuleret, som det er med stor vægt på udvidelsesplanerne, og dette bør derfor være mål nr. 1 for den danske regering.

Noget af det vigtigste, for at dette mål kan opfyldes, er, at EU's institutioner kan fungere med et øget antal medlemslande. Kommissionen skal – selv om den skal have én kommissær pr. medlemsland – muligvis have øgede beføjelser til formanden og muligvis kunne håndtere beslutninger på en lettere måde. Men Rådet skal også kunne fungere med et større antal medlemslande, og dér mener vi, at den dobbelte flertalsbeslutningsmetode vil være en velegnet metode, og så kan man så beholde de stemmewægte, man har nu, med stemmewægt afhængig af landenes størrelse, dog med øget stemmewægt til de mindre lande.

Vi er glade for, at der er lagt op til, at beslutningsprocedurerne forenkles i antal, og vi er også glade for, at beslutningsproceduren især i søjle 2 med konstruktiv udeladelse også lægger op til en mere fleksibel beslutningsproces, hvilket alt sammen vil gøre det lettere at fungere med flere lande.

Reglerne for fleksibelt samarbejde, som vi foretrækker at kalde det frem for forstærket samarbejde, og betingelserne er endnu ikke endeligt udformet. Men vi vil fra radikal side gerne opfordre til, at man fastholder, at der skal være enstemmighed for at godkende et fleksibelt samarbejde blandt medlemslande i øvrigt.

Vi vil gerne opfordre til, at regeringen prøver at fremskaffe nogle eksempler på, hvad det forstærkede samarbejde kan bruges til. Det er lettere at forestille sig, hvordan reglerne skal fungere, hvis man har nogle konkrete eksempler at hænge det op på, og det har indtil nu været fuldstændig umuligt at fremskaffe eksempler, som har haft nogen rigtig vægt i debatten, så derfor er opfordringen her: Find nogle eksempler på, hvad det forstærkede samarbejde kan bruges til, ellers er det ikke nemt at gå ud og forklare det for offentligheden.

Endvidere skal vi også have sat regler for parlamentets maksimale størrelse og andre mere praktiske forhold. Vi vil opfordre regeringen til, at der kommer fremadrettede løsninger på alle disse udestående problemer.

De øvrige emner, der er til behandling på regeringskonferencen, er selvfølgelig ikke uvæsentlige. Fremskridt er velkomne, og fra radikal side vil vi især lægge vægt på større åbenhed i EU; der er allerede nu tegn på store fremskridt